

Koonga valla leht

Õunmaa kuukiri

NR 8 (125) august 2006

Pikavere küla veesilm, mis aastaid on suvel külarahvale jahutust pakkunud, ei pidanud selle suve põuale vastu ja jäi kuivaks. Siiski igas halvas asjas on midagi head.

Nimelt otsustati ühisel jõul tiigi ümbrusest võsa eemaldada ja tiigi põhi puhastada.

Jääme lootma, et järgnevad suved enam sedasi ei kuivata ning nüüdseks uue näo saanud tiik rõõmustab külarahvast ikka ja jälle.

Kütteseadmed vajavad korrastamist!

Ligikaudu 30% eluhoonete tulekahjudest saab alguse puhastamata ja/või rikkis küttekoldest. Enamasti suureneb just sügisel sel põhjusel puhkenud tuleõnnetuste arv. Seetõttu paneb Lääne-Eesti Päästkeskus kõigile südamele, et enne kütteperioodi saabumist tuleb kindlasti üle vaadata küttekollete, korstnate ja lõõride seisukord. Tuletame meelde, et vähemalt kord aastas peab pühkima korstna, soovitavalt just enne kütteperioodi algust. Lõõridesse ladestuv tahm ja pigi ei vähenda mitte ainult koldes tõmmet ega suurenda küttekulu, vaid on ka üks sagedasi tulekahjude tekkepõhjuseid. Küttesüsteemide hindamiseks soovitame pöörduda Teil just kvalifitseeritud korstnapühkija poole, kuna spetsialistina oskab ta hinnata ka kogu küttesüsteemi korrasolekut ja tuleohutusalasid seisukorda. Avastatud puudused eemaldage kindlasti enne aktiivse kütteperioodi algust. Et ära hoida tuleõnnetust oma kodus, tuleb meeles pidada järgmisi näpunäiteid

- vähemalt kord aastas tuleb korsten puhastada.
- pliiti, maja- või saunaahju kütke mõõdukalt, ülekütmine võib põhjustada tulekahju;
- küdeva kolde ust ei tohi lahti hoida ega kollet järelvalveta jätta, kolde esine peab olema kaetud mittesüttivmaterjaliga (nt: kaitseplekk);
- põlevat materjali (küttepuid, prügi, jmt) ei tohi hoida küttekoldel lähemal kui 0,5 meetrit;
- tulekahju korral kutsu abi hädaabinumbri 112.

Elektriliste kütteseadmete kasutamisel tuleb jälgida, et kodust lahkudes oleks välja lülitatud elektriradiaatorid ja- puhurid. Jälgige, et nende läheduses poleks põlevat materjali ning nende võimsus ei ületaks elektrisüsteemi kogu võimsust.

Säästmaks inimesid ja vähendamaks tuleõnnetustest tekkivat varalist kahju, tuleb koju paigaldada **suitsuandur**, mis annab ohusignaali juba põlengu tekkimise algfaasis. Statistika näitab, et sageli tekivad tulekahjud just öösel, mil inimesed magavad ja seetõttu on suitsuandur parimaks abiliseks tulekahju avastamisel. Soovitame suitsuanduri paigaldada kõikidesse tubadesse või vähemalt magamistubade lähedusesse ning oluline on, et andur oleks kinnitatud lakke.

Sinu kodu turvalisus on Sinu enda kätes!

Piret Seire
Lääne-Eesti päästkeskuse
Ennetustöö büroo juhataja

Avatud on e-tervise infotelefon

Seoses suurenenud huviga e-tervise teenuste vastu avati infotelefon 694 3943, millelt saab teavet e-tervise teenustega seonduva kohta.

Infotelefonil saab küsida e-tervise seaduseelnõu valmimise ajaplaani ja kavandatavate andmekasutuse reeglite ning digitaalse terviseloo, digipiltide, digiregistratuuri ja digiretsepti projektide kohta.

Sotsiaalministeerium tahab välja arendada neli üleriigilist e-tervise teenust: digitaalne terviselugu, e-retsept, digiregistratuur ja digipilt. Teenuste loomist rahastatakse Euroopa Liidu Struktuurifondidest 36 miljoni krooni ulatuses.

Digitaalne terviselugu võimaldab arstil kiiremini patsiendi kohta käivat infot saada. Digilugu peaks toimima hakkama 2008. aasta lõpus, teised projektid käivituvad varem ja liidetakse terviseloo süsteemiga. Esimene digiretsept on kavas väljastada 2007. aastal.

Infotelefon on avatud tööpäeviti kl 9.00-17.00, väljaspool infotelefoni tööaega saavad inimesed saata oma küsimused meiliaadressile etervis@e-tervis.ee

Katrin Pärnmäe

Oidremaa mõisa lugu

Kaheksa aastat ja mõned kuud on meie pere elanud vanas ja auväärses Oidremaa mõisas. Oma tööde kõrvalt püüame koguda kokku killukesi sellest ajaloost, mis meile teadaolevalt sai alguse 1534. aastal. Kui arhiivides istumine võtaks päevi, kui mitte kuid, siis väga meeldiv on teavet oma kodu ja selle ajaloo kohta saada siin kunagi elanud inimestelt. Nii jõudiski meieni möödunud talvel kirjatöö Taanist hr. Vello Helk'ilt, kes palus täpsustada 1917-18. aasta sündmusi siinkandis. Nimelt avaldatakse ajakirjas "Tuna" taanlasest mõisavalitseja Jens Peder Anderseni mälestusi sellest ajast. Kuna materjal on väga põnev, leidsime, et vallarahvalgi oleks seda huvitav lugeda. Ehk annab see julgust kirja panna või rääkida ka oma mälestusi Oidremaa mõisast ja külast erinevatel aegadel.

Riho ja Marika Erismaa

Taani mõisavalitseja elamusi 1917. ja 1918. aasta Eestis

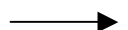
2005. aasta viimases *Tunas* ilmus tõlge taanlase Jens Peder Anderseni mälestustest Haimre mõisa valitsejana revolutsiooniaastal 1905. Sissejuhatuses on öeldud, et ta pärast lühiajalist viibimist Venemaal tuli tagasi 1915. aastal ja sai jälle valitsejaks ühes Läänemaa mõisas, mille nime ta aga ei maini. Vahepeal õnnestus Taani Riigiarhiivi abil seda leida, kuna Andersen pärast sõda esitas taotluse sõja ajal vene sõjaväe poolt tekitatud kahjude hüvitamiseks, kokku 14 394 rubla ulatuses. Taotluse registreerimisest selgub, et Andersen oli valitseja Mihkli kihelkonnas Oidremaa mõisas, praegu Koonga valla territooriumil. See oli 3725 hektari suurune rootsiaegne rüütlimõis, mille juurde kuulusid Karinõmme kõrvalmõis 2063 ha-ga ja Väänja karjamõis. Nendega seoses mainitakse neli küla: Emmu, Oidrema, Paimvere ja Tõitse. 1913. aastal oli mõisa omanik Erich von Rosen, kuni 1917. aastani parun Schilling ja pärast teda Berend (Boris) Hermann Otto von Wetter-Rosenthal (1874-1940), seega ka kõnealusel ajal. Ta oli aastast 1914 Eestimaa rüütelkonna esimene sekretär kuni enamlaste poolt vangistamiseni ja Siberisse saatmiseni jaanuaris 1918. Pärast tagasijõudmist Eestisse võttis ta juulis 1918 osa maapäevast Tallinnas Läänemaa saadikuna. 1919. aasta maareformiga võõrandati tema mõisaomand, aga talle jäeti Oidremaa südamik. Tema biograafias on märgitud, et ta aastal 1915 pidas Eestimaa rüütelkonna poolt läbirääkimisi K. Pätsiga Eestimaa omavalitsuse uuendamise asjus, võttis osa vastava eelnõu koostamisest ja avaldas 1914 ja 1915 "Tallinna

Teatajas" rea artikleid eestlaste lepitamisest baltisakslastega.

Eesti sõja-aastal 1917

1915. aasta mais reisisime jälle Läänemereprovintssidesse. Eestis sain ühe suure mõisa valitsejaks, seal oli aga üsna raske, kuna kõik mehed olid sõjas. Töö jaoks peamõisaks, seal oli ka üks kõrvalmõis, oli mul ainult naine ja üksikuid vanemaid mehi. Siiski möödus 1½ aastat üsna rahulikult, me ei märganud sõda, ei näinud isegi sõdureid, aga 1917. aasta sügisel vallutasid sakslased Eesti idapoolsed saared. Merelahing Muhu ja mandri vahel leidis aset õhuteel 12 km meist. Me tajusime seda kui maa ja taeva väringut. Olin nagu kinni naelutatud kohale selle kummalise meie jaoks nägematu lahingu üle. Just nagu oleks kõlanud hädahüüe taevas meie kohal, aga see oli vist ettekujutus. See kestis umbes tund aega, siis võis lugeda üksikuid laske, kuna varem oli neid nagu sadakond korraga, kui lahing oli kõrgpunktis.

Sel päeval võitsid sakslased vene laevastiku üle, mõned laevad lasti põhja ja teised põgenesid Peterburi suunas. Pärast seda majutati üle kogu Eesti palju vene sõjaväge, enamik meie kandis, ettekäändeks oli kaitsta meid vaenlaste eest lähedatel saartel. Paistis siiski, et vene sõdurid olid välja saadetud ainult eesmärgiga kurnata ja laastada maad, sest nad kartsid, et sakslased, kes olid juba okupeerinud Kuramaa (praegu Läti), ründavad ka Eestit. Siis ei tohtinud nad leida eest mingit proviantit sõdurite ega hobuste jaoks. Niiviisi käitusid kõrgemad ohvitserid ja „kuidas härrad, nii ka sulased“, ja sellega olid sõdurid otse julmad käitumises kohalike elanike vastu. Mitte ükski

vargus, ka mitte rööv elanike kallal leidis karistamist. Politseivõimudel polnud mingit sõnaõigust. Ainult sõjavägi võis käituda oma tahtmise kohaselt. Nii moodustusid 3-6 mehelised jõugud, kes omal käel ringi tiirutasid, hobuseid, lehmi, sigu ja lambaid röövisid, kõike ainult müügiks odava hinna eest turul Tallinnas, Pärnus ja Haapsalus.

3. oktoobril pärastlõunal tuli mõisa ratsa kolm sõdurimundris noormeest. Just sellel päeval polnud mingit majutust, samuti polnud kohal kedagi mõisateenijatest. Need mehed võtsid algul meie kaks parimat hobust ja sisenesid siis meie elamisse. Nad olid hambuni relvastatud ja käitusid kohe väga brutaalselt, vaatasid läbi meie elamise ja küsisid omaniku järele, kelleks oli üks parun. Ma ütlesin, et ta oli Tallinnas, aga andsin vale aadressi, kuna kartsin, et nad siis läheksid sinna teda maha lööma. Nad märkisid küll minu antud aadressi üles, aga kuna meilt oli Tallinna umbes 150 km, polnud ma eriti mures paljastamise üle. Siis käskisid nad avada kõik kapid ja kummutid. Kuna see ei käinud küllalt kiirelt, löid nad ise need mööblid puruks ja võtsid ära paremiku meie linasest ja villasest riidest. Lisaks otsisid nad lauahõbedat. Seletasin, et see kõik oli minu eraomand ja mina ise Taani alam, kes oli ainult mõisavalitseja. Lootsin sellega vältida pahemat, aga eksisin seekord. Nad ei lakanud välja võtmast asju, mida nad jätsid endale. Meie parimad kasukad olime aga hoolikalt peitnud, nii et need jäid meile alles, kuna palju muud väärtuslikku võeti ära. Siis jõudsid nad ühe väga suure soliidse raudkapi juurde. See polnud meie oma, aga hoidsime seal raha. Olin küll ennelõunal võtnud raha välja, abikaasa oli pannud sisse lauahõbedat, aga seejuures oli kapi uks õnnetul kombel langenud lukku, võtmed aga jäänud

kappi. Nad käskisid seda avada, kuna uskusid, et kapis oli palju raha, mida ma ei tahtnud ära anda. Kui ma seletasin neile võtmete lugu, sattusid nad raevu, panid minu seisma teise toa nurka, laadisid ühe püssi ja sihtisid minu peale, karjudes, et kui ma viie minuti jooksul ei anna neile võtmeid, lasevad nad mind maha. Samal ajal rebisid nad minult uuri ja panid lauale, minutite lugemiseks. Neil ei paistnud olevat halastust.

Mul oli kummaline tunne seista seal, teades, et pidin surema viie minuti pärast. Ma ei kartnud surma, kuna olin kindel, et lähen oma Lunastaja juurde, aga mul oli kaks suurt muret: gid han, der stod og sigtede på mig, laskis surmavalt ja ei haavanud mind raskelt, kuna oli peaaegu võimatu saada arstiabi, olime kaugel ligemast linnast. Teiseks mis saab minu perest (abikaasa ja 4-aastane poeg), kui nad mind tapavad? Need mõtted keerlesid minu peas ringi ilma tugipunkti leidmata.

Lisaks tuli veel kolmas tunne, mis võttis peaaegu ülekaalu. Varem olin olnud inimsõber, aga nüüd kadus see tunne ja jäi tühi ning külm ruum minu südames, see oli kohutav. Ei aidanud, et tahtsin mõtelda parimat, see tunne jäi ja ei tahtnud taganeda. „Miks“, ütlesin ma endale, „pidi ühel inimesel olema luba kohelda oma venda või kaasinimest nii julmal kombel? Oleksin võinud seda mõista, kui oleksin olnud spioon või kahjustanud vene sõjaväge, aga olin ju olnud iga päev läbiminevatele sõduritele kõigiti vastutulelik. Nii päeval kui öösel oli alati valmis üks suurem köetud tuba, et sõdurid saaksid end soojendada, ja me tegime neile ka toitu, niipalju kui meil oli majas.“ Mõtlesin kõige selle üle, ilma et ma oleks vabanenud hirmsast ja rusuvast tundest, et mind lastakse maha, võib-olla enne kui loetakse kolmeni.

Järgneb...

Ema mälestuseks

*Ema... Ikka et mu kohal kumaks Sinu pilk,
mis teab mu head ja veadki!
Kuid me armastusest sõnatumaks jäävad
nii me suud kui minu readki.
(J.Kross)*

Minu ema, Aliide Uritam, oleks saanud selle aasta 18. augustil sada aastat vanaks. Tal oli õnn elada küllalt kaua, kuid sajani jäi ometi veel 14 aastat. Ema (neiupõlve nimega Aliide Laasson) sündis 1906. aasta 18. augustil Jüri ja mari Laassoni teise lapsena tollases Sõnniku (praegu Tarva) külas

Ema 1932. aastal.

Hendrekuantsu talus. Tal oli vanem õde Elviine (Elli)- hilisem Pikavere küla Lõmpsi pere talu perenaine ning hulga noorem vend Oskar Merisalu (eestistatud nimi), kelle tütar Elve Sikk on Koonga vallas tuntud kooliõpetaja.

Ema abiellus 1932. aasta jaanipäeval Urita küla Jürivanatoa talu perepoja Hans Uritamiga (sündinud 1898. aastal) ning sai seega selle talu perenaiseks. Peresse sündisid lapsed- Juta(1933), Aino (1935) ja Vaike (1945).

Perekonnanimi peaks tegelikult olema Uritamm (ohvritamm), kuid peredele nime jagamise aja kirjaoskus võimaldas ilmselt ühe olulise tähe puudumise nime lõpust.

Perekond Uritam olid Urita küla põlisasukad, millest ka küla ja perekonnanime sarnasus.

Kunagi olnud Urita küla lähedal püha hiis, kus käidi jumalatele ande ohverdama (uri= ohver) ja ju seal kasvasid tammedki.

Ema tütardega 1984. aastal

Jürivanatoa (ametlikes paberites Vaina) talu oli pindalalt suur, kuid tavaline selle kandi talu, kus rikkust pole ülearu olnud, kuid veel vähem sellist vaesust, mida mõned inimesed veel tänapäevalgi kannatavad. Pärnumaa selle kandi mullastiku kvaliteeti, mis tegelikult põllumehe jõuksks teeb, ei saanud siis ega saa praegu võrrelda Viljandi ja Rannu (Tartumaa) ümbruse viljaks pinnasega, rääkimata Ukraina saagikatest mustmuldadest.

Küllap tänapäeva tehnika, oskused ja võimalused meelitavad ka sellest mullast enam, kuid ometi jääb õhuke mullakiht paealusel tundlikuks nii põuale kui liigniiskusele endist viisi. Ütlen ausalt, et kui millestki jäi meie kodutalus puudu, pole see mind iial liiast kurvastanud. Eluks ajaks on meelde jäänud hoopis muu- see elulaad, elamisviis, mis oli omane tolle aja taluinimesele. Mis oli oluline ja mis mitte. Mäletan, kuidas enne lihavõtteid (kui ilm vähegi lubas) mitte ainult ei riisutud, vaid pühiti luuaga puhtaks kogu õu. Lõoke laulis taeva all ja muld lõhnas. Mäletan kindla ja muutumatu korruga hoburiistade rivi pika talumaja räästa all. Isa oli korraarmastaja inimene, hobuse võis seotud silmadega vankri ette rakendada. Igal asjal oli oma koht.

Mäletan, et saoteed heinamaal tuli nii puhtaks riisuda, et kõrtki ei jäänud maha. Mäletan sireleid, jasmiiipõõsaid ja ilusaid lillepeenraid koduõues. Ema oli lillearmastaja inimene. Mäletan, et rukkipoold oli vend ja koduloomad pereliikmed. Mäletan ausat elu, mil võõra vara ei himustatud ega oma jagu lagastatud. Mäletan moraali ja väarikust, millest ei räägitud, kuid ometi see toimis.

Ema oli kõva tööinimene, kes oskas heinakuhja ülaotsa nii kujundada, et sealt ei läinud tilka vett heintesse. Teistegi talude peremehed käisid teda palumas heina kuhja kokku tõmbama. Tolle aja taluinimesed olidki kõvad tööinimesed, teisiti polnud võimalik talus toime tulla.

Ema aga oli ka tundeerk inimene, armastas laulu, tantsu ja teatrit kuni surmani. Minugi õpetas ta tantsima, kui olin vaid neli aastat vana. Ema tuli üle elada kaks korda kodu täielik mahapõlemine. Esimene 1937. aastal, teine nõukogude ajal. Esimese põhjuseks äike, teisel elekter. Peale viimast põlengut kolis ema Oidremaale tütar Aino lähedusse, kus ta elas surmani 1993. aasta 3. aprillil. Õnneks oli surm talle vaid lühike ohe. Ema puhkab Mihkli kalmistul oma abikaasa kõrval, kogu suguvõsa seal samas ümberringi.

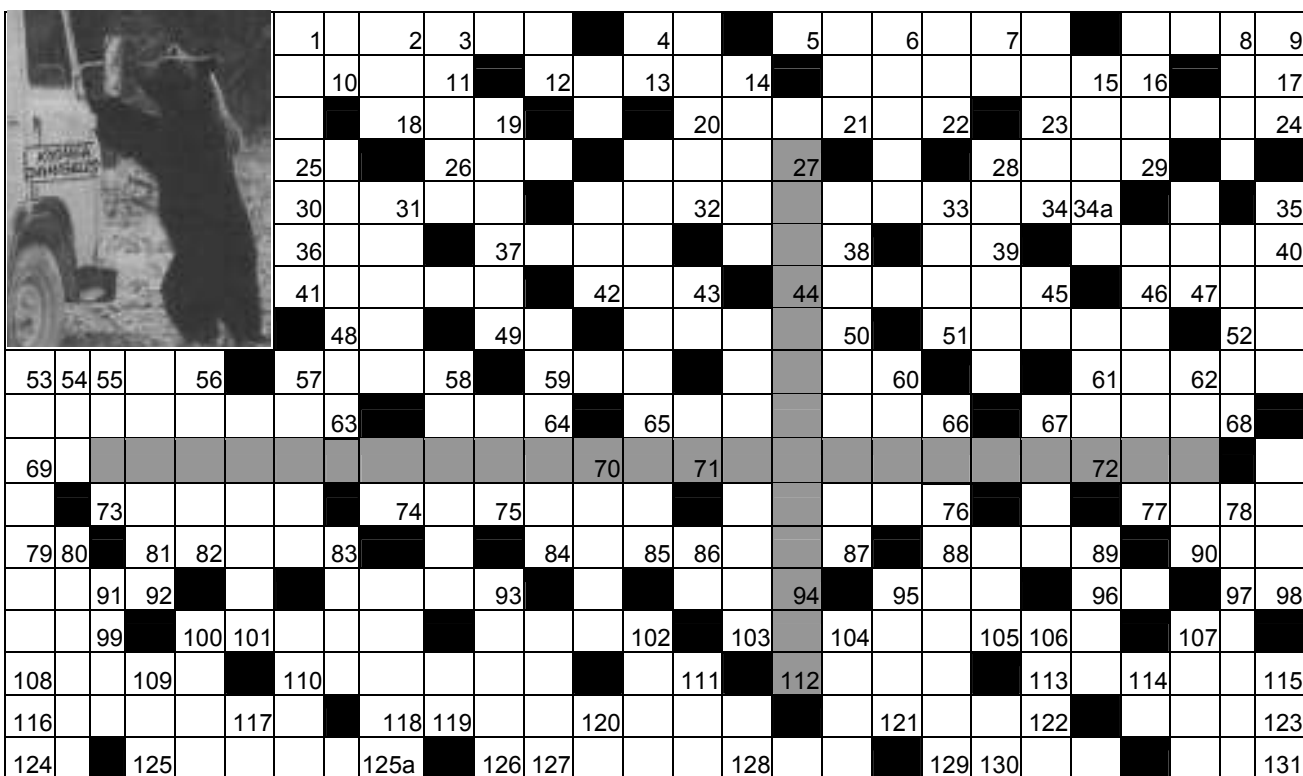
Austan sügavalt selle generatsiooni, kuhu kuulus ka minu ema, inimesi. Loodusteadlasena tean, mis tähendab, kui kusagil on hävimas mõni looma- või taimeliik. Häirekella lüüakse üle maailma. Isiklikult tunnen südames valusat häirekella, et Eestimaalt on praktiliselt kadunud väärt inimtügendisaegne Eesti taluinimene. Nemad elasid ausat elu. Nemad ju meie riigi löid ning kujundasid sellest enamvähem kultuurriigi. Need inimesed väärivad meenutamist.

Juta Habermann

Ristsõna nr.54/7

V.TAMM

KOONGA METSAS PÄRNUMAAL...

Horisontaal: 1.Sihtimiseseade. 4.Am.sõjaväetähis. 5.Pauksignaali. 9.Seente kodu. 11.Materjal. 14.Pudikeelne jutt.16.Aknavalmistaja firma. 17.Argoon. 18.Rahvusvah.autoveod. 20.Saar Vahemeres. 23.Näitleja n+in. 25.seleen. 26.E maadleja. 27.Asula Pakistanis. 29.Keha piirkond. 30.Mees pintsliiga. 34a. Käsitöötajaja. 36.3 ühesugust. 37.Tõtt. 38.hiina pikkusmõõt. 39.Kagu. 40.Rikas. 41.Kauboi tööriist. 42.vana ingl.k. 44 Erootiline piirkond. 46.... ja mäed. 48.Ruteenium. 49.Rahvaste Liit. 50...a, lombard. 51....ik, in+n, E laulja. 52.Detsiaar tähis. 56.Tindikala. 57.Suurlinna tänavate õhk. 59.Raas. 60.Kannab looma nime, aga on elutu. 61.Käabus. 63.Tulus. 64....karvasjalg. 65.Koosesinemine. 67.Asula Sardiinial. 69.Eur.Liit. 73.Varas. 76.Pipar... 77.Pahk. 79.Andme kandja. 81.Lõhn. 87.o,o254 m pikkune. 88.N nimi. 90.Prants. kuldmünt. 92.Spordivahend.93.N nimi. 94.Soome sp. Ühing. 95.Mootorratas. 96.Nikkel. 97.lo5o. 99.Lind. 100.Sisserännanute vaesteagul. 102.Käib asjaga kaasas. 103.Postitõld. 107.Aidsi viirus. 108.Kangelasmuistend. 110.Ilusas majas. 111.Töölise kaitse org. 112.Lennuvõimetu lind. 113.Eestlane Rüütliristi kavaler. 116.Hüvitama. 118.Lõunamaa puu. 122.Tase.123.Maavara. 124.Ranna Takso. 125.Keeleteadlane. 126.... kolme apelsini vastu. 129.Jõgi Saksam. 131.Valge leib.

Vertikaal:1.Suur täht. 2.Istuma ingl.k. 3.Vene naise nimi. 6..., neljajalgne värss. 7.Roh. seep.8.Rahutu. 10.Kaks ühesugust. 12.Number. 13.Sina saksa k. 14.Abiellu. 15.Kirjandusvorm. 19.Endla näitleja. 21.Rakend. 22.Eesti Kunstide Akadeemia. 24.Vähk vene k. 28.Putuksa. 29.Abi. 31.Rasvataolised nõred. 32.Jälkus. 33.Kuulipilduja. 34.Kergesti purunevad. 35.Laeva kodu. 42.Enda jagu. 43.Nõrk ja tugev. 45....o, helitöö kahele. 47....Grande, jõgi. 49.Rahvusv. org. 53.E kergejõustiku liidu president, en+n. 54.Noot tähtnimega G. 55.Looma ninaesine. 57.Akrobaatiline element. 58.Metskapten. 60.M nimi. 62.Suuhäälik. 63.Taimemürk. 66.seleen. 67.Aafrika rahvaste nuhtlus. 68.Diskonto. 70.M nimi. 71.Noot tähtnimega C. 72.Pilli... 74.see ingl.k. 75....nokk. 76.Asula V-Venes. 77.EWR kindralmajor, in+n. 78....l, uiniti. 80.Armulaua leib. 82.Lõhun. 83.Kirjalik meeldetuletus. 84.Erutatud. 85.Kasulik masin. 86.Ühesugused. 87.Mööduriist. 89...li, asula Soomes. 91.Kõrberänduri unistus. 92.Kange eesti mees Jaapanis. 93.Alussärk. 98.Looduslik silmailu.100.Tükike maad keset vett. 101...lill. 102.Äsada. 103.Teejuht. 104.Õnnemäng.105.Lind. 106.2x number. 107.Haug. 109.Galerii Teatri Aknad. 111.viga. 114.Kaksik-.115.Turvafirma. 117.Noot. 119.Am.dolomeeni tähis. 120.Valgusvoo tähis. 121.Germaani peajumal. 125a....ne. 127.Inimtüüp. 128.2 ühesugust. 130....g, suur ingl.k.

Ristsõna nr. 53/6 vastus: ÜTLE NÜÜD PÕRGULIST, NII VÄIKE JA JUBA OSKAB.

Õigesti vastasid: Evi Luur (6), Tiina Lipp(5), Ain Soome(6), Aita Pikk mets(6), Leili Truus(6), Sirje Ardan(6), Talvi Iljina(6), Jaan Viita(6), Nora Tammearu(6), Salme Pärn(6), Kalju Koit(6)

HEAD LAHENDAMIST! Saatke vastused teele 15-ndaks kuupäevaks lehe lõpus olevatele kontaktidele

<p style="text-align: center;">Jumalateenistused Mihkli koguduses</p> <p>03.09 kell 14.⁰⁰ Jumalateenistus kell 16.⁰⁰ Palvetund Pikavere palvemajas</p> <p>10.09 kell 14.⁰⁰ Jumalateenistus. Armulaud</p> <p>17.09 kell 14.⁰⁰ Jumalateenistus kell 16.⁰⁰ Palvetund Pikavere palvemajas</p> <p>24.09 kell 14.⁰⁰ Jumalateenistus</p> <p>28.09 kell 17.⁰⁰ Mihklipäeva jumalateenistus. Armulaud</p> <p>01.10 kell 14.⁰⁰ Jumalateenistus kell 16.⁰⁰ Palvetund Pikavere palvemajas</p> <p>☎ 564 0300; 445 7599</p>	<p>JARETTE-MARIIN TATTAR 20.07.2006</p>
<p style="text-align: center;">Tähelepanu!</p> <p>Mihkli laada seltsing kogub jätkuvalt materjali Mihkli laatade kohta nii endistest aegadest kui ka tänapäevast.</p> <p>Väga tähtsal kohal on fotod ja mälestused 20.-30. aastatest.</p> <p>Ette tänades ja infot oodates tel.58039542 või e-post: mihklilaat@hotmail.ee</p> <p>Täname neid, kes juba on meie uurimisele kaasa aidanud!</p>	<p>Vahel tabad end mõtetelt, kus oled mälestustes kas oma vanemate või lähedastega. Meenutad nendega aegu, mil olite koos.</p> <p>Nüüd pane oma mõtted paberile ja saada Junnumaasse, et oma häid mälestusi jagada ka teistega. Aluseks võiks võtta mõne ümmarguse tähtpäeva, et avaldada austust ja lugupidamist seda väärivate inimeste vastu. Kena oleks kirjutist ka pildiga illustreerida.</p> <p>Küsimuste korral võta ühedust tel. 58039542 või e-post pikkmetis@hotmail.ee</p> <p style="text-align: right;">Merike Pikkmetis</p>

Õnnitleme augustikuu sünnipäevalapsi!

AMALIA KRANGOLM	88
ZINAIDA KADAKAS	88
ALIICE STEPANOVA	87
ALEKSANDER LEHTPUU	86
HELMİ AASVÄLI	84
HELMİ KUUSALU	83
HERMAN-ERNI SOOSAAR	83
HILDA-MARIE KALMO	83
LIIDIA TAMM	82
EHA KASK	81
LINDA TÖNN	80
SALME LÄÄNEMÄGI	80
ENDEL LUIST	70
HELDI JAAKSON	70
LAINЕ PUUSI	65
AILI OJA	60
LEONHARD VÄLJAK	55
PIRET MIHKELSON	50

Üleskutse aiapidajatele!

Kohe, kohe on käes saagikoristusaeg. Vahel teeb loodus mõne aiasaadusega imet ja sügiseks on midagi kasvanud hiigelsuureks või on eriskummalise kujuga.

Tore oleks teistelgi neid näha, eriti lastel. Siit tuligi mõte teha "Nunnude väljanäitus".

Nunnude kogumine:

Lõpe klubis 3. ja 4. oktoobril
Lõpe ja kõik ümberkaudsed külad.
Kohalik väljanäitus 05.oktoobril
10oo-16oo Lõpe klubis.

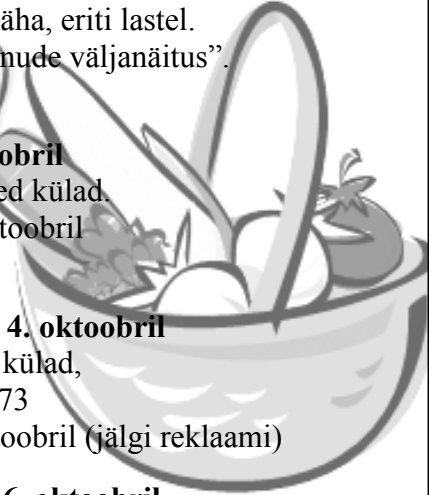
Koonga koolimajas 3. ja 4. oktoobril
Koonga ja ümberkaudsed külad,
Riina Kappak tel. 56620073
Kohalik näitus 5. ja 6. oktoobril (jälgi reklaami)

Mihkli pastoraadis 5. ja 6. oktoobril
Mihkli, Tarva ja sealne ümbrus Toomas Maarand
tel.5640300

Ülevallaline „NUNNUDE VÄLJANÄITUS“
Lõikus-tänapühäl 8.oktoobril Mihkli pastoraadis.

Nunnud tagastatakse kõik omanikele.

Info Maie Lauk klubis 4462234, mob. 55634255

Tormakas aja tiib
aasta meilt ära viib,
uue ta jälle toob,
sellesse õnne toob!

Õnnitleme augustikuu sünnipäevalapsi!

LAINЕ KIVISTO
URMAS BERCZKI
ANU KUNINGAS
VALLO KAPPAK
TAUNO KUNINGAS
URSULA KUNINGAS

Pikavare küla selts

SULEV TOLLI
04.11.1949-05.08.2006

ANDRES KURU
09.05.1938-15.08.2006

JÄLLE KOOLI

AKTUSED 01. SEPTEMBRIL

LÖPEL 10.00
KOONGAS 9.30

MEENUTUSI KESK-NORRAST /4

Sealse looduse ilu on võrratu, seda peab ise kogema. See on nii kordumatu, nii võimas, nii ürgne. Inimene tundub seal sipelgana või veelgi väiksema putukana.

Laskusime alla juba teist teed ja sõidame bussiga praamile, et üle fjordi teisele kaldale jõuda.

Käisime laevaga mööda Geirangeri fjordi 1,5 tundi sõitmas. Oli väga ilus- vesi peegelsile, mõlemal pool kaljud, iga natukese maa järel oli väiksemaid ja suuremaid jugasid alla laskumas.

Kalju veerel elas ka üks pere, kes kasvatas aprikoose. Tekib paratamatult küsimus, kuidas saab midagi kivi sees kasvada.

Algas tee STRYNVATNI kämpingu poole. Sõitsime mööda mäenõlva lookleval teel üle kilomeetri kõrgemale mägedesse, lumigi jäi meist allapoole ja siis jälle laskusime allapoole. Bussijuht tegi "head" sõitu, naised kiljusid, kõrvad muudkui plöksusid. Üleval mägedes olid isegi järved. Lõpuks läbisime tunneli, mis oli 4,6

km pikk, natuke valgust ja uus 4 km tunnel ja jälle natuke valgust ja 4 km tunnel ja seejärel algas laskumine ja jälle uus tunnel ja veel ja jõudsimegi õnnelikult oma järgmisse peatuspaika- Strynvatni kämpingusse. Väike eine, saun ja magama.

19.augusti hommikul algab sõit BRIKSTALI liustiku poole.

See on mandri Eoroopa suurim liustikuala- ligi 100 km². Liustik on keelekujuline, tekib ta umbes 20 aastaga. Liustikule võis minna kas pikemat(3km) ja siledat teed mööda (seda teed veeti turistide ka sõidukitega) või natuke lühemat teed, aga kivisemat ja konarlikumat. Selle viimase tee valisin ka mina ja siiski tekkis mägironija tunne.

Liustik ise oli võimas, lumi ulatus ülevalt alla järveni. Lumi oli täiesti sinine. Nägime ka väikest varingut. Kuulsime ülevalt mühinat, kui nägime, et lumi tuleb, käis küll peast korraks mõte, et mis nüüd saab. Kui oled nii ürgse ja võimsa looduse keskel, siis võivad igasugused mõtted pähe tulla, oleme meie ju nii rahulikus keskkonnas harjunud elama. Varing aga peatus varsti.

Järgneb...

JUNNUMAA KUUKIRI

Lehe väljaandja
Koonga Vallavalitsus

Merike Pikk mets 44 62 359, 58 039 542 e-mail:pikk mets@hotmail.ee
Helgi Mitt 44 73 740

trükkitud OÜ "Hansaprint"